

РЕШЕНИЕ

№ 14190

гр. София, 24.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **1574** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 ал. 1 вр. чл. 214 ал. 1 т. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) вр. чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба от 04.02.2025г. на Й. Л. А., с адрес: [населено място], чрез процесуален представител, срещу Заповед № 8121К-421/23.01.2025г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.207, ал.1, т.1 и ал.2, чл.214, ал.1, т.1 и чл.215, ал.1 ЗМВР жалбоподателят е отстранен временно от длъжност за срок от два месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата са изложени твърдения, че оспорената заповед е незаконосъобразна и неправилна. Твърди се, че липсват мотиви относно обстоятелството, че заеманото служебно положение може да затрудни разкриването на обективната истина в хода на образуваното дисциплинарно производство, като това води до отсъствие на втората, кумулативно необходима предпоставка за отстраняване от длъжност на жалбоподателя. Изложени са твърдения, че с издадената заповед е нарушен принципа на съразмерност, установен в чл. 6 АПК. По същество се иска отмяна на заповедта в частта за временно отстраняване от длъжност. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата по изложените съображения, като претендира разносните по делото в размер на 10.00лв. държавна такса.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, в писмени бележки и съдебно заседание оспорва изцяло подадената жалба. Твърди, че са налице достатъчно основания, за да се направи

обоснован извод, че служебното положение на жалбоподателя сериозно би затруднило разкриването на обективната истина. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и да остави в сила заповедта.

Прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че административният акт е законосъобразен, моли да бъде потвърден.

Административен съд София – град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо рег. №7855р-759/21.01.2025г. на Дирекция „Вътрешна сигурност“ МВР /л.17/ е изпратена до Директора на СДВР информация, видно от което е образувано досъдебно производство №429/2024г. по описа на СО при СГП, пр.пр. №18294/2024г. по описа на СГП за престъпление по чл.321, ал.3, т.1 вр. чл.302 т.2 вр. чл.301, ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК. В писмото е посочено, че на 20.10.2024г., със заповед за задържане до 24 часа, в [населено място] са задържани трима служители на Д.-МВР-Началник сектор отдел „Миграция“ към СДВР- жалбоподателят Й. Л. А., както и началник сектор „Законна миграция“, отдел „Миграция“към СДВР-гл. инспектор М. М. и мл. експерт към 02 група “Административно обслужване на чужденци“, сектор „Законна миграция“, отдел „Миграция“ към СДВР С. А.. Й. А. е задържан със заповед №7855зз-3/20.01.2025г. по описа на Д. МВР непосредствено след получаване на наследваща му се облага за решаване на преписки и представяне на по-кратки срокове за пребиваване на чужденци в Р Б..

С писмо рег. №513р-7431/22.01.2025г. от СДВР МВР /л.15/ до Министъра на вътрешните работи е направено предложение за образуване на производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина от Й. Л. А., като са изложени фактите от писмо рег. №7855р-759/21.01.2025г. и е посочено, че случаят е станал обществено достояние на неограничен кръг от граждани чрез отразяването му в медиите. Направено е конкретно предложение на основание чл.214, ал.1, т.1 и ал.4 ЗМВР за временно отстраняване от длъжност на жалбоподателя, като е посочено, че Й. А. в качеството си на полицейски орган по см. на чл.57 ал.1 ЗМВР, разполага с полицейски правомощия, възползвайки се от които може да окаже натиск върху свидетели, както и да унищожи и укрие служебна информация -съответни документи и актове, свързани с предмета на доказване в дисциплинарното производство.

Изрично е посочено, че длъжността на жалбоподателя позволява да ползва информационните фондове на МВР /лично или като разпорежда на свои подчинени/и да има достъп до лични данни и адреси на служители и граждани, които имат отношение към случая. Отделно от това, в предложението е посочено, че жалбоподателят има достъп до служебни помещения и документи, които му дават възможност да ползва служебна информация. Посочено е, че спецификата на заеманата от него длъжност осигурява възможности за използване на служебните си взаимоотношения с други ръководители на групи и други колеги и по този начин да търси съдействие от тях за манипулиране и укриване на доказателства. Направен е извод, че предвид гореизложеното, е налице реална възможност жалбоподателят да затрудни дисциплинарното разследване и да попречи разкриването на обективната истина, поради което се прави предложение за временното му отстраняване от длъжност.

На 23.01.2025г. е издадена Заповед № 8121К-421/23.01.2025г. на Министъра на вътрешните работи, предвид предложение рег. №513р-7431/22.01.2025г. от СДВР МВР и писмо рег. №7855р-759/21.01.2025г. Дирекция „Вътрешна сигурност“ МВР, с която е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя Й. Л. А.. Със същата заповед в т. 2 на основание чл.207, ал.1 т.1 и ал.2, чл.214, ал.1, т.1 и чл.215, ал.1 Закон за Министерство на вътрешните работи жалбоподателят е отстранен временно от длъжност за срок от два месеца, считано от датата на връчване на заповедта /23.01.2025г./. В заповедта е посочено, че длъжността, която заема в отдел „Миграция“ при СДВР му позволява да ползва информационните фондове на МВР, да се сдобива с лични данни и адреси на служители и граждани, имащи отношение към случая. Посочено е, че впоследствие може да им влияе при снемане от тях на писмени сведения и би могъл да се сдобие със служебни документи, съдържащи доказателства за извършеното от него противоправно деяние с цел да ги унищожи или укрие. Посочено е, че може да окаже влияние на свидетели и служители, работещи по случая и по този начин да възпрепятства разкриването на обективната истина.

В изпълнение на указанията на съда, дадени с определение №7380 от дата 04.03.2025г. по описа на АССГ, 21-ви състав, ответникът представя доказателства за компетентността на издателя на административния акт.

По делото е представена служебна справка от Софийска градска прокуратура, видно от която жалбоподателят има качеството на обвиняем по смисъла на чл.219 НПК, но не е отстранен от длъжност в наказателното производство по реда на чл. 69 НПК /л.37/.

С оглед на така установената фактическа обстановка и събраните по делото доказателства и след като извърши служебна проверка на основание чл.168 ал.1 вр. чл.146 и сл. АПК, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, като съгласно чл.214, ал.1, т.1, от ЗМВР, служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, като когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл. 207 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина, в този случай отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство. В случая, в една и съща заповед, а именно –оспорваната в настоящото производство- Заповед № 8121К-421/23.01.2025г. на Министъра на вътрешните работи, е образувано дисциплинираното производство и жалбоподателят е отстранен от длъжност. По делото са представени доказателства относно компетентността на административния орган, издал заповедта-Министърът на вътрешните работи, като е приложено Решение на Министерски съвет /обн. в ДВ бр.5/17.01.2025г./, видно от което Д. М. е назначен на министър на вътрешните работи /л.32/

Заповедта е издадена в писмена форма съгласно разпоредбата на чл.214 ал.1 т.1 и съдържа останалите реквизити по чл. 59 АПК.

От данните по делото не се установяват да са допуснати в хода на производството особено съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По същество спорът е за правилното приложение на материалния закон. Съгласно чл.214 ал.1 т.1 ЗМВР държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина, като в този случай отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство.

Видно от така посочената разпоредба за временно отстраняване от длъжност на държавен служител в МВР е необходимо да бъдат налице две предпоставки- 1/ срещу него е образувано дисциплинарно производство и 2/ служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина, като в този случай отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство.

В случая, първата предпоставка безспорно е налице- няма спор по делото, че спрямо жалбоподателя е образувано наказателно производство, а именно- досъдебно производство №429/2024г. по описа на СО при СГП, пр.пр. №18294/2024г. по описа на СГП за престъпление по чл.321, ал.3, т.1 вр. чл.302 т.2 вр. чл.301, ал.1 вр. чл.26 ал.1 НК, за което са представени доказателства- писмо рег. №7855р-759/21.01.2025г. Дирекция „Вътрешна сигурност“ МВР и служебна справка от СГП, видно от която жалбоподателят има качеството на обвиняем по смисъла на чл.219 НПК.

Относно наличието на втората предпоставка – дали служебното положение на жалбоподателя би затруднило разкриването на обективната истина, настоящият съдебен състав намира, че тя е налице. В случая в заповедта са изложени подробни и ясни съображения кои фактически обстоятелства дават основание на административния орган да приеме, че служебното положение на Й. Л. А. би затруднило разкриването на обективната истина в конкретния случай, като става ясно каква е конкретната връзка между служебното положение на жалбоподателя и опасността от затрудняване разкриването на обективната истина по образуваното дисциплинарно производство. Такава връзка следва да бъде обоснована, за да се приеме, че фактическият състав на приложимата правна норма е осъществен, което в случая е сторено. По делото е безспорно установено, че служебното положение на Й. Л. А. би затруднило разкриването на обективната истина при провеждането на образуваното срещу него дисциплинарно производство. Правилни са изводите на Министъра на вътрешните работи, че предвид заеманата от А. длъжност, за същия съществува възможност да извърши действия в качеството му на полицейски орган, с които да окаже въздействие върху подчинени нему служители и манипулира служебна информация, като по този начин създаде пречки за разкриване на обективната истина в хода на дисциплинарното производство. Предвид гореизложеното следва извода, че втората предпоставка – дали служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина и дали това обстоятелство е надлежно мотивирано от административния орган, е налице. Ето защо е неоснователно възражението в жалбата за липса на конкретно посочени обстоятелства и доказателства, които да обосноват как служебното положение на Й. А. е от естество да се отрази на разкриването на обективната истина в конкретния случай. Трябва да се отбележи, че на този етап от дисциплинарното производство е достатъчно наличие на обективна вероятност (предвид заеманото служебно положение) служителя да окаже влияние върху разкриването на обективната истина в хода на дисциплинарното разследване (в този смисъл решение №7534/01.08.2022г. на ВАС по адм. дело № 2166/2022 г. по описа на ВАС).

Съдът счита, че заповедта в оспорената ѝ част е издадена в съответствие с целта на закона, която

е да се осигурят условия за провеждане на дисциплинарно производство при спазване на принципа за истинност по чл. 7 от АПК и издирване и доказване с допустимите от закона средства на действителните факти по случая, като не се допуска възможност за неправомерно въздействие от страна на служителя във връзка с длъжността, която заема. В тази връзка законодателят е предвидил компенсация при установено впоследствие неправомерно отстраняване в чл. 214, ал. 6 от ЗМВР. Когато дисциплинарното производство по ал. 1, т. 1 и ал. 2 бъде прекратено или когато на служителя не бъде наложено наказание "уволнение", той се възстановява на заеманата длъжност и му се изплаща възнаграждението за времето на отстраняване.

В случая е спазен и принципа на съразмерност, регламентиран в чл. 6 от АПК, тъй като засягането на правата и законните интереси на жалбоподателя е съобразено с целта да се осигури законосъобразно и безпристрастно провеждане на дисциплинарното производство, поради което приложената мярка не засяга правата на лицето в по-голяма степен от необходимото за преследваната цел, а именно създаване на необходимата гаранция за спазване процедурата по събиране на доказателства в дисциплинарното производство, т. е. неговото безпристрастно и законосъобразно провеждане.

Не на последно място следва да се отбележи, че временното отстраняване от длъжност на жалбоподателя в случая е единствената възможност за осигуряване на обективно и законосъобразно провеждане на воденото производство, тъй като, видно от събраните по делото доказателства в справката на СРП Й. Л. А. не е отстранен от длъжност по реда на чл. 69 НПК.

Предвид изложените мотиви съдът приема, че Заповед № 8121К-421/23.01.2025г. на Министъра на вътрешните работи в оспорваната му част по т. 2 е правилен е законосъобразен, като жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По делото е направено искане за присъждане на разноски от жалбоподателя, а ответникът е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Като съобрази нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК и изхода на спора, настоящият съдебен състав намира, че в полза на Министерството на вътрешните работи следва да се присъди сумата от 200.00 /двеста/ лева юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 04.02.2025г. на Й. Л. А., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 8121К-421/23.01.2025г. на Министъра на вътрешните работи, с която жалбоподателят е отстранен временно от длъжност.

ОСЪЖДА Й. Л. А., ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерството на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република Б. в 14-дневен срок от връчване на съобщението.

СЪДИЯ: